

Nr 1249

Av herrar **Westberg** i Ljusdal och **Sellgren**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 135, med förslag till lag om ändring i förordningen (1923: 116) angående skatt för hundar.

(Lika lydande med motion nr 1081 i Första kammaren)

Den ökade brottsligheten i vårt land har även kommit att drabba åldringarna. Det hör inte längre till ovanligheterna att äldre män och kvinnor blir slagna och rånade i sina hem eller på öppen gata.

En hund erbjuder förutom sällskap även viss trygghet mot överfall för gamla människor. Därför synes det vara ett samhällsintresse att pensionärerna kan få den trygghet, som det i många fall innebär att ha hund. Det är dock förenat med betydande kostnader att hålla en sådan. Även hundskatten kan för många pensionärer vara kännbar. Den har tidigare i regel varit relativt låg, men när nu enligt föreliggande proposition nr 135 kommunerna medges rätt att själva bestämma skattens storlek kan den komma att väsentligt höjas. Även om så inte skulle bli fallet innebär dock lagförslaget, att kommunerna ej kommer att få möjligheter att differentiera skatten. Det är en onödig inskränkning. Det borde vara möjligt för kommunerna att ta ut en lägre skatt från folkpensionärer med hund och även att i övrigt göra de bedömningar, som kan visa sig erforderliga.

Under hänvisning till vad ovan anförts får vi därför hemställa,

att kommunerna skall få laglig rätt att medge nedsättning eller befrielse från hundskatt för vissa ägarkategorier, samt.

att vederbörande utskott utarbetar erforderlig lagtext.

Stockholm den 4 november 1969

Olle Westberg (fp)
i Ljusdal

Rolf Sellgren (fp)